

சுதந்திரமும், ஒழுங்கும்

காலை மிக அழகாக உள்ளதல்லவா? பறவையின் கீதம். பனிபடர்ந்த புல் தரை. புதுமையும் குளுமையும் கொண்ட காலை. இதனை நான் கண்டு மகிழ்ந்தது போல், நீங்களும் மகிழ்ந்திருப்பீர்கள் என நினைக்கிறேன். பலகணி வெளியே நான் கண்ட மேகமற்ற நீலவானம், தெளிவான நிழல்கள், ஒளிரும் காற்று, அனைத்துப் பறவைகள், மரங்கள், நிலமானது மகிழ்ச்சியில் கூவுவது, அனைத்தையும் நீங்களும் கேட்டிருப்பீர்கள் என நம்புகிறேன்.

இன்று காலை, நாம் அனைவரும் அவசியம் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய பொருள் ஒன்றினைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன். ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள ஒருவர் கவனமாக கேட்கவேண்டும். நீங்கள் எப்படி அந்த பறவைகளின் கீதத்தை கேட்பீர்களோ அதைப் போல. பறவையின் கீதத்தை, அதன் தெளிந்த கூவலை கேட்க நீங்கள் மிக நெருங்கி, மிக கவனத்துடன், அதன் ஒவ்வொரு ஸ்வரம், அந்த ஸ்வரத்தின் ஒவ்வொரு அசைவு, ஆகியவற்றை பின் தொடர வேண்டும். அது எவ்வளவு ஆழமாகவும், எவ்வளவு தொலைவாகவும் செல்லுகிறது எனப் பார்க்க வேண்டும். உங்களுக்கு

எப்படி கவனமாகக் கேட்பது என்று தெரிந்திருந்தால், நீங்கள் மிக அதிக அளவில் கற்றுக்கொள்கிறீர்கள். கவனமாக கேட்பது என்பது வாழ்வில் மற்ற எதனையும் விட முக்கியமானது. எப்படி கேட்பது என்பதை அறிய நீங்கள் கூர்ந்த கவனத்தோடு இருக்கவேண்டும். உங்கள் மனம், உங்கள் எண்ணங்கள், உங்கள் இதயம், வேறு பொருள்களைப் பற்றி நினைத்துக்கொண்டிருந்தால், உணர்ந்துகொண்டிருந்தால் நீங்கள் பறவையின் சீதகத்தை கேட்கமுடியாது. கேட்க, நீங்கள் உங்கள் முழு கவனத்தையும் அதற்கு அளிக்க வேண்டும். ஒரு பறவை - அதன் இறகுகள், அதன் வண்ணங்கள், அதன் அலகு, அதன் அழகிய உடல் அமைப்பு, அதைக் காண்கையில் உங்கள் உடல், உள்ளம், இதயம், அனைத்தையும் பறிகொடுக்கிறீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் உண்மையிலேயே அப்பறவையில் ஓர் அங்கமாகி விடுகிறீர்கள். நீங்கள் உண்மையாகவே அனுபவிக்கிறீர்கள். அதே மாதிரியாக, இன்று காலை கவனமாக கேளுங்கள். நாம் பேசுவதைப் பற்றி நீங்கள் ஒப்பவோ, மறுக்கவோ வேண்டியதில்லை. ஆனால் சாதாரணமாகக் கேளுங்கள்.

நீங்கள் எப்பொழுதுவது ஆற்றங்கரையில் அமர்ந்து ஆற்றுநீர் ஓடுவதை பார்த்திருக்கிறீர்களா? அந்த நீரோட்டத்தை நீங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. அங்கே தெளிந்த நீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் காய்ந்த சருகுகள், உடைந்த கிளைகள். ஒரு மிருகத்தின் சடலம் மிதந்து செல்கிறது. அவை அனைத்தையும் நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீரின் சலனத்தை, நீரின் தெளிவை, நீரின் விரைவான ஓட்டத்தை, நீரின் முழுமையை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள்

அதை எவ்விதத்திலும் மாற்ற முடியாது. நீங்கள் ஆற்றை காணுகிறீர்கள். ஆற்றுநீர் ஓட்டத்தை நீங்கள் தடுப்பதில்லை. அதே போல் இன்று காலை நான் பேசுவதைக் கேளுங்கள்.

ஒழுங்கு என்பது இன்றி சுதந்திரம் இருக்க முடியாது. அவை இரண்டும் இணைந்தே செல்கின்றன. உங்களிடம் ஒழுங்கு இல்லையெனில், உங்களிடம் சுதந்திரம் இருக்க முடியாது. அவை இரண்டையும் பிரிக்க முடியாது. "நான் என் விருப்பம் போல் நடப்பேன்", "நான் உணவிற்கு எப்பொழுது விரும்புகிறேனோ அப்பொழுது வருவேன்", "வகுப்பிற்கு என் விருப்பம் போல் வருவேன்" என்று நீங்கள் கூறினால், ஒழுங்கின்மையை நீங்கள் தோற்றுவிக்கிறீர்கள். மற்றவர்களின் தேவை என்ன என்பதை நீங்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். காரியங்களை தட்டுத்தடங்கலின்றி நடத்த நீங்கள் சரியான நேரத்திற்கு வரவேண்டும். இன்று காலை நான் பத்து நிமிடங்கள், தாமதித்து வந்திருந்தால், உங்களை நான் காக்க வைத்திருப்பேன். அதனால் நான் அக்கறை உடையவனாக இருக்க வேண்டும். பிறர் நலனில் சிந்தை கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும். மரியாதையாக பழகவேண்டும். மற்றவர்கள் மேல் அக்கறையும் நல்லெண்ணமும் கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும். அவ்வித அக்கறையின் வாயிலாக, அவ்வித பிறர் நலம் கருதும் பண்பின் வாயிலாக, உள்ளும் புறமும் செலுத்தும் நிறைகவனத்தின் வாயிலாக ஒழுங்கு தோன்றுகிறது. அந்த ஒழுங்கினால் சுதந்திரம் வருகை தருகிறது.

உலகெங்கும் உள்ள படைவீரர்களுக்கு தினசரி பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. வரிசையில் நடத்தல் போன்று, என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஐயமின்றி, சிந்தனையின்றி அவர்கள் கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிகிறார்கள். அதனால் மனிதர்களுக்கு என்ன நேருகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்களிடம் எப்படி நடக்க வேண்டும் எதை சிந்திக்க வேண்டும், கீழ்ப்படிய வேண்டும் பின்பற்றவேண்டும் என்று சொன்னால், அது உங்களை என்ன செய்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்கள் மனம் மந்தமாகிவிடுகிறது. அதன் வேகம், அதன் ஆர்வம் அற்றுவிடுகிறது. வெளியில் இருந்து செலுத்தப்படும் இந்த புற ஒழுங்குமுறை மனதை முட்டாளாக்குகிறது. உங்களை இணைந்து போகச் செய்கிறது. உங்களை அசலாகவின்றி நகலாகச் செய்கிறது. ஆனால் நீங்கள் கவனிப்பதின் மூலம், கேட்பதின்மூலம், அக்கறை கொள்வதின் மூலம், நலம் நாடும் பண்பின் மூலம், உங்களை ஒழுங்குமுறைப் படுத்தினால், அவற்றின் மூலம் ஒழுங்கு வருகிறது. எங்கே ஒழுங்கு இருக்கிறதோ அங்கே எப்பொழுதும் சுதந்திரம் உள்ளது. நீங்கள் கூச்சலிட்டுக்கொண்டும், பேசிக்கொண்டும் இருந்தால், அடுத்தவர் கூறுவதை கேட்க முடியாது. நீங்கள் அமைதியாக அமர்ந்து, கவனம் செலுத்தும் போதுதான் தெளிவாகக் கேட்கமுடியும்.

நோக்குவதற்கு நீங்கள் சுதந்திரமாக இல்லை யெனில், கேட்பதற்கு நீங்கள் சுதந்திரமாக இல்லை யெனில், அக்கறை கொள்வதற்கு நீங்கள் சுதந்திரமாக இல்லையெனில், ஒழுங்கு உங்களிடம் இராது. சுதந்திரம் மற்றும் ஒழுங்கு என்னும் பிரச்சனை மிகவும்

கடினமானதும், வாழ்வின் அவசரப் பிரச்சினைகளில் ஒன்றுமாகும்.

இது வெகு சிக்கலான பிரச்சினை. கணிதம், புவியியல், அல்லது சரித்திரம் இவைகளுக்குத் தேவைப் படும் சிந்தனையைவிட மிக அதிகமாக இதற்குத் தேவை. நீங்கள் உண்மையிலேயே சுதந்திரமாக இல்லாவிட்டால், நீங்கள் என்றுமே மலர முடியாது. நீங்கள் என்றுமே நல்லவனாக இருக்கமுடியாது. அங்கு அழகும் இராது. ஓர் பறவை சுதந்திரமாக இராவிட்டால், அதனால் பறக்க முடியாது. ஒரு விதைக்கு, நிலத்திலிருந்து வெடித்து வர, மலர சுதந்திரம் இல்லையெனில் அதனால் வாழ முடியாது. அனைத்திற்குமே சுதந்திரம் தேவை, மனிதன் உட்பட, மனிதர்கள் சுதந்திரத்தைக் கண்டு, அச்சம் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் சுதந்திரத்தை விரும்புவதில்லை. பறவைகள், ஆறுகள், மரங்கள், அனைத்துமே சுதந்திரத்தை கோருகின்றன. மனிதனும், கட்டாயம் சுதந்திரத்தைக் கோர வேண்டும். அரைகுறை அளவில் அல்ல. முழுமையாக - ஒருவன் நினைப்பதை வெளியிட, ஒருவன் விரும்புவதைச் செய்ய, விடுதலை, சார்ந்திராமை, சுதந்திரம் வேண்டும். இது வாழ்வில் மிக முக்கியமானதொன்று. கோபம், பொறாமை, மிருகத்தனம், கொடூரத்தனம் இவைகளிலிருந்து உண்மையிலேயே விடுபட்டு இருப்பது, தன்னுள் உண்மையாகவே, சுதந்திரமாக இருப்பது, மிக கடினமான அபாயகரமான விஷயங்களில் ஒன்று.

நீங்கள் வெறுமனே கேட்பதன் மூலம் சுதந்திரத்தைப் பெற முடியாது. "நான் விரும்புவதைச்

செய்ய எனக்கு சுதந்திரம் உள்ளது" என்று நீங்கள் கூறமுடியாது. ஏனெனில் மற்றவர்கள் பலரும், சுதந்திரமாக இருக்க உணர்வதை வெளியிட, நினைத்ததைச் செய்ய விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வெளியிட விரும்புவது, அவர்களின் கோபம், அவர்களின் மிருகத்தனம், அவர்களின் பேராவல், அவர்களின் போட்டி மனப்பான்மை ஆகியவற்றைத் தான். அதனால் அங்கே எப்பொழுதும் பூசல் உள்ளது. நான் ஒன்றைச் செய்ய விரும்புகிறேன்; நீங்கள் ஒன்றைச் செய்ய விரும்புகிறீர்கள். அதனால் நாம் சண்டையிட்டுக் கொள்கிறோம். சுதந்திரம் என்பது ஒருவர் விரும்புவதையெல்லாம் செய்வது என்பதல்ல. ஏனெனில் மனிதன் தனித்து வாழ முடியாது. துறவிக்கும், சன்யாசிக்கும் கூட தாங்கள் விரும்புவதைச் செய்யும் சுதந்திரம் இல்லை. ஏனெனில், அவர் விரும்புவதை அடைய அவர் போராடுகிறார். தனக்குள் சண்டையிட்டுக்கொள்கிறார். தன்னுள் வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார், சுதந்திரமாக இருக்க மிகுந்த அளவில், நுண்புலனுணர்வு, புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் அறிவு தேவை. எனினும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும், அவன் எந்த கலாசாரத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருப்பினும், சுதந்திரமாக இருத்தல் கட்டாயம் தேவை. ஒழுங்கு என்பது இன்றி, சுதந்திரமாக வாழ முடியாது என்பதைப் பாருங்கள்.

மாணவன் : சுதந்திரமாக இருக்க எந்த கட்டுப்பாடும் கூடாது என்பது உங்கள் கருத்தா?

கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஒழுங்கு இன்றி, நீங்கள் சுதந்திரம் பெற முடியாது. ஒழுங்குதான் கட்டுப்பாடு

என்பதை நான் மிக கவனத்தோடு விளக்கிக் கூறினேன். நான் "கட்டுப்பாடு" என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. ஏனெனில் அந்த வார்த்தைக்கு பல்வேறு விதமான அர்த்தங்கள் உண்டு. கட்டுப்பாடு என்றால் இணைத்து போதல், நகல் ஆகுதல், கீழ்படிதல் என்று பொருட்படும். சொல்வதைச் செய்தல் என்று பொருட்படும், அல்லவா? ஆனால் நீங்கள் சுதந்திரமாக இருக்க விரும்பினால் - மனிதர்கள் முழுச் சுதந்திரத்தோடு இருத்தல் அவசியம், இல்லையெனில் அவர்களால் மலர முடியாது. இல்லையெனில் அவர்களால் உண்மையான மனிதர்களாக இருக்க முடியாது - ஒழுங்காக இருப்பது என்றால் என்ன? காலம் தவறாமை என்பது என்ன? அன்போடு, தாராளத்தோடு, பயமின்றி இருத்தல் என்றால் என்ன என்பதை நீங்களாகவே கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அவையனைத்தையும் கண்டு பிடிப்பதே கட்டுப்பாடாகும். இது ஒழுங்கை கொண்டு வருகிறது. கண்டுபிடிக்க நீங்கள் சோதிக்க வேண்டும், சோதிக்க நீங்கள் சுதந்திரமாக இருத்தல் வேண்டும். நீங்கள் அக்கறை கொண்டவர்களாக இருந்தால், நீங்கள் கவனமாக இருந்தால், செவி கொடுத்து கேட்பவர்களாக இருந்தால், பின் நீங்கள் சுதந்திரமாக இருப்பதன் காரணத்தினால், நீங்கள் நேரம் தவறாமல் இருப்பீர்கள். வகுப்பிற்கு தவறாமல் வருவீர்கள். நீங்கள் ஆழ்ந்து படிப்பீர்கள். நீங்கள் அவ்வளவு உயிர் துடிப்போடு இருப்பதால், காரியங்களைச் சரியான முறையில் செய்ய விரும்புவீர்கள்.

மாணவன் : நீங்கள் சுதந்திரம் மனிதனுக்கு மிக அபாயகரமானது என்று கூறினீர்கள். ஏன் அப்படி?

கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஏன் சுதந்திரம் அபாயகரமானது? உங்களுக்குச் சமூகம் என்றால் என்ன என்பது தெரியுமா?

மாணவன் : எதைச் செய்ய வேண்டும், எதைச் செய்யக் கூடாது என்று உங்களுக்குக் கூறும் ஓர் பெரிய கூட்டமான மக்கள்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி : அது உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக்கூடாது என்று கூறும் மக்க்கூட்டம். மேலும், கலாச்சாரம், மரபு, குறிப்பிட்ட வகுப்பாரின் பழக்கவழக்கங்கள், மேலும் சமுதாயம், ஒழுக்கம், நன்னெறி கோட்பாடு, சமயம் இவற்றின் வரையறை, இந்த வரையறைக்குள் வாழும் மனிதன். இதைத்தான் பொதுவாக நாம் சமூகம் என்று அழைக்கிறோம். ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் அவன் விருப்பம் போல், அந்த சமூகத்தில் நடக்க முற்பட்டால் அவன் அந்த சமூகத்திற்கு அபாயமாக இருக்கக்கூடும். இந்த பள்ளியில் நீங்கள் விருப்பம்போல் நடக்க முற்பட்டால், என்ன நேரிடும்? இப்பள்ளியைச் சேர்ந்த மற்றவர்களுக்கு நீங்கள் அபாயமாகக்கூடும். நீங்கள் அது மாதிரி ஆகிவிடமாட்டீர்களா? அதனால் மக்கள் பொதுவாக மற்றவர்கள் சுதந்திரமாக இருப்பதை விரும்புவதில்லை. உண்மையிலேயே விடுபெற்ற, ஒரு மனிதன் - எண்ணத்தின் அளவில் அல்ல, உள்ளார்ந்து பேராசை, பொறாமை, பேராவல், கொடுமை இவைகளிலிருந்து விடுபட்ட ஒருவன் மனிதர்களுக்கு அபாயம் என கருதப்படுகிறான். ஏனென்றால் அவன் சாதாரண மனிதனைப் போலன்றி, முற்றிலும் வேறு பட்டு இருக்கிறான். அதனால் சமூகம் ஒன்று அவனை வழிபடுகிறது. அல்லது கொன்றுவிடுகிறது, அல்லது அவனை கருத்தில் கொள்வதில்லை.

மாணவன் : சுதந்திரத்தையும் ஒழுங்கையும் நாங்கள் கட்டாயம் அடைய வேண்டும் எனக் கூறினீர்கள். ஆனால் நாங்கள் அதை எவ்விதம் அடைவது?

கிருஷ்ணமூர்த்தி : முதலாவதாக, நீங்கள் மற்றவர்களைச் சார்ந்திருக்க முடியாது. சுதந்திரத்தையும், ஒழுங்கையும் யாரோ ஒருவர் உங்களுக்கு அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர்கள் உங்கள் தந்தை, உங்கள் தாயார், உங்கள் கணவன், உங்கள் ஆசிரியர்கள் ஆகிய யாராயினும் சரி, - நீங்கள் அதை உங்களுள் வரவழைக்க வேண்டும். இதுதான் நீங்கள் முதலிலேயே தெளிவாக உணர்ந்தறிய வேண்டிய ஒன்று. உணவு, உடை, உறையுள் தவிர வேறு எதனையும் பிறரிடம் நீங்கள் கேட்கக் கூடாது. உங்கள் குருமார்கள், உங்கள் கடவுள்கள், யாரையும் கேட்கவோ, எதிர்பார்க்கவோ முடியாது. யாருமே உங்களுக்கு சுதந்திரத்தையும், ஒழுங்கையும் கொடுக்க முடியாது. அதனால் நீங்கள் உங்கள் ஒழுங்கை எப்படி கொண்டுவருவதென்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நீங்கள் கவனத்துடன் இருந்து ஒழுக்கத்தை (virtue) உங்களினுள் கொண்டுவருவது என்றால் என்ன என்பதை கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஒழுக்கமாக இருப்பது என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? - நன்னெறியோடு இருத்தல், நல்லவனாக இருத்தல் - ஒழுக்கம்தான் ஒழுங்குமுறை. எப்படி நல்லவனாக இருப்பது; எப்படி அன்பாக இருப்பது; எப்படி அக்கறையோடு இருப்பது என்பதை உங்களுக்குள்ளே நீங்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அந்த அக்கறையிலிருந்து, அந்த கவனிப்பதிலிருந்து நீங்கள் ஒழுங்கை கொண்டுவருகிறீர்கள். அதனால் நீங்கள் சுதந்திரத்தையும் கொண்டுவருகிறீர்கள். பலகணி வழி

வெளியே பார்க்கக் கூடாது; நேரம் தவறாமல் இருக்க வேண்டும்; அன்பாக இருக்க வேண்டும்; என்று மற்றவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று நீங்கள் சார்ந்திருக்கிறீர்கள். "நான் பார்க்க விரும்பும்போது, பலகணி வழியே வெளியே பார்ப்பேன். ஆனால் படிக்கும்போது புத்தகம் மீது கவனம் செலுத்துவேன்" என்று நீங்கள் கூறுகையில் - பிறர் யாரும் கூறாமலே உங்களுள் ஒழுங்கை கொண்டுவருகிறீர்கள்.

மாணவன் : [சுதந்திரமாக இருப்பதின் மூலம் ஒருவனுக்கு என்ன ஆதாயம் கிடைக்கிறது?]

கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஒன்றும் இல்லை. ஒருவனுக்கு என்ன ஆதாயம் என்று பேசுங்கால், நீங்கள் உண்மையில் வர்த்தக ரீதியில் சிந்தித்திருக்கிறீர்கள், இல்லையா? நான் இதைச் செய்கிறேன், அதற்கு பிரதியாக, தயவு செய்து நீங்கள் எதையாவது கொடுங்கள். நான் உங்களிடம் கருணையோடு இருக்கிறேன், ஏனெனில் அதில் எனக்கு லாபம் உள்ளது. ஆனால் அது கருணையல்ல. எவ்வளவு காலம்வரை நாம், ஏதாவது ஆதாயம் அடைவது என்ற ரீதியில் சிந்திக்கிறோமோ அதுவரை சுதந்திரம் இல்லை. "நான் சுதந்திரம் அடைந்தால், என்னால் இதைச் செய்ய முடியும், அதைச் செய்ய முடியும்" என்று நீங்கள் கூறினால், அது சுதந்திரம் அல்ல. அதனால் உபயோக நோக்கில் சிந்திக்காதீர்கள். எவ்வளவு காலம் வரை, உபயோக நோக்கில் நாம் சிந்திக்கிறோமோ அவ்வளவு காலம் வரை, சுதந்திரம் என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. எப்பொழுது நோக்கமே இல்லையோ, அங்குதான் சுதந்திரம் இருக்க முடியும். நீங்கள் ஒருவரை உங்களுக்கு உணவு, அல்லது உடை, அல்லது உறையுள்

கொடுக்கிறார் என்பதற்காக நேசிப்பதில்லை. அப்படி நேசித்தால் அது நேசமல்ல.

நீங்கள் எப்பொழுதாவது தனியாக உலாவச் செல்வதுண்டா? அல்லது எப்பொழுதும் மற்றவர் களோடுதான் செல்வீர்களா? சில சமயங்களில் நீங்கள் தனியாக உலாவச் சென்றால் - வெகு தூரம் செல்ல வேண்டாம். ஏனெனில் நீங்கள் மிகவும் சிறிய வயதினர். - நீங்கள் உங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்கிறீர்கள். நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள், நீங்கள் என்னவாக ஆக விரும்புகிறீர்கள் என்பதைக் கண்டுபிடியுங்கள். நீங்கள் எந்த நேரமும் பேசிக்கொண்டும், உங்கள் நண்பர்களோடுச் சுற்றிக்கொண்டும், பலரோடு பழகிக் கொண்டும் இருந்தால், உங்களால் உங்களைப் பற்றி கண்டுபிடிக்க முடியாது. மரத்தடியில், தனியாக, அமைதியாக புத்தகம் எதுவுமின்றி அமர்ந்து கொள்ளுங்கள். தெளிவான வானம், நட்சத்திரம், பறவைகள், இலைகளின் வடிவம் இவற்றை வெறுமனே பாருங்கள். நிழல்களைப் பாருங்கள். வானில் கடந்து செல்லும் பறவையைப் பாருங்கள். தனிமையில் இருப்பதன் மூலம், மரத்தடியில் அமைதியாக இருப்பதன் மூலம், உங்கள் மனம் வேலை செய்யும் விதத்தைப் புரிந்துகொள்ள ஆரம்பிப்பீர்கள். அது வகுப்பிற்கு செல்வது எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம்.

